

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๑

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๔๘๕

พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๘๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๕

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควร แก่ไขเพิ่มเติม กฎหมายว่าด้วย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๒

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๔๘๘

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ
ขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดัง
ต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติ^{นี้}เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^{นี้}ให้ใช้ บังคับตั้งแต่วันที่ ๑
มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก (๕) ของมาตรา ๑๕ (๓) และ
(๖) ของมาตรา ๒๑ (๕) ของมาตรา ๓๑ และหมวด ๗
มาตรา ๕๐ ถึงมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติ^{นี้}มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๔๘๕

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราช-
บัญญัติ^{นี้}มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๐ ศาสตราจารย์พิเศษ อาจารย์พิเศษ และ
ผู้บรรยายพิเศษ^{นี้} มหาวิทยาลัยอาจจ่ายเงินค่าทำการสอน

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๔๕๕

หรือทำการวิจัยเป็นรายเดือนหรือชั่วโมงตามที่สภามหาวิทยาลัย
กำหนด ด้วยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๕ ผู้ใดเป็นศาสตราจารย์ประจำ อาจารย์ประจำ
อาจารย์ผู้ช่วย หรือพนักงาน ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อยู่
ไม่น้อยกว่าหกเดือนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และ
มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ หรือแม้จะขาดคุณสมบัติตาม
มาตรา ๔๔ แต่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราช-
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๗ ให้ผู้นั้นเป็น
ข้าราชการ พลเรือนสามัญ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ-
การพลเรือน นับแต่วันที่ผู้นั้นเริ่มเข้าเป็นศาสตราจารย์ประจำ
อาจารย์ประจำ อาจารย์ผู้ช่วย หรือพนักงานของมหาวิทยาลัย
วิชาธรรมศาสตร์และการเมือง หรือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
แล้วแต่กรณี ทั้งนี้เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งซึ่ง ก.พ. กำหนดให้
บรรจุจากข้าราชการพลเรือนวิสามัญ หรือกระทรวงการคลังให้
บรรจุเป็นลูกจ้าง

มาตรา ๖ ผู้ใดเป็นศาสตราจารย์ประจำ อาจารย์ประจำ
อาจารย์ผู้ช่วย หรือพนักงานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อยู่

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๔

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๔๕๕

ไม่น้อยกว่าหกเดือน ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และ
ไม่ผิดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ หรือขาดคุณสมบัติตามมาตรา
๔๔ โดยไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๑ ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการ
พลเรือนวิสามัญ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
พลเรือน นับแต่วันที่ผู้นั้นเริ่มเข้าเป็นศาสตราจารย์ประจำ
อาจารย์ประจำ อาจารย์ผู้ช่วย หรือพนักงานของมหาวิทยาลัย
วิชาธรรมศาสตร์และการเมือง หรือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
แล้วแต่กรณี ทั้งนี้เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งที่กระทรวงการคลัง
ให้บรรจุเป็นลูกจ้าง

มาตรา ๗ ผู้ใดได้เป็นข้าราชการพลเรือน ตามพระ
ราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับการบรรจุเข้าชั้น อันดับ และชั้น
เงินเดือนตามที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ก.พ. และกระทรวง
การคลังจะได้ตกลงกัน และให้ถือว่า การดำรงตำแหน่งใน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
เป็นการดำรง ตำแหน่ง ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
พลเรือน

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๕

เล่ม ๓๓ ตอนที่ ๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๔๕๕

มาตรา ๔ ในการนับเวลาราชการของผู้ที่ได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อกำหนดบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ให้นับเวลาระหว่างที่เป็นศาสตราจารย์ประจำ อาจารย์ประจำ อาจารย์ผู้ช่วย หรือพนักงานของมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง หรือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แล้วแต่กรณี ติดต่อกับวันที่ได้เป็น ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นเวลาราชการสำหรับกำหนดบำเหน็จบำนาญด้วย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๖

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๔๕๕

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่อง
จากพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ มีฐานะเป็นข้าราชการ
พลเรือนทงน แต่พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ยังไม่มืฐานะเช่นนั้นโดยแท้ แต่ก็ได้รับเงินเดือนจากงบประมาณประเภท
เงินอุดหนุนในอัตราเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญอยู่แล้ว นอก
จากนี้ สภาผู้แทนราษฎร ก็ได้ตรา พระราชบัญญัติ สภามหาวิทยาลัยแห่ง
ชาติ พ.ศ. ๒๔๕๕ เพื่อให้ สภามหาวิทยาลัยแห่งชาติมีอำนาจและ
หน้าที่พิจารณาเรื่องมาตรฐานการศึกษาตอดจนวงหัดกัศูตร การ
แต่งตั้งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และอาจารย์ในมหาวิทยาลัย
ต่าง ๆ ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน จึงสมควรตรากฎหมายกฐานะของ
พนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้ เป็นข้าราชการ
พลเรือน เพื่อจะได้มีสิทธิเช่นเดียวกับพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของมหา
วิทยาลัยอื่น ๆ